

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çocuklarda ve gençlerde suça yönelme ve suç işleme yaşının düşmesi ile, 18 yaş altı suç işleme sebeplerinin araştırılarak, çözüm önerilerinin belirlenmesi konularında Yüce meclisimizin ve halkımızın bilgilendirilmesi amacıyla, Anayasanın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.

Kemal DEMİREL
Bursa Milletvekili ve
48 Milletvekili

- 1.- Kemal DEMİREL- Bursa
- 2.- Ali OKSAL- Mersin
- 3.- Necati UZDİL- Osmaniye
- 4.- Şefik ZENGİN- Mersin
- 5.- Mustafa ÖZYURT- Bursa
- 6.- Osman KAPTAN- Antalya
- 7.- Atila EMEK- Antalya
- 8.- Feridun AYVAZOĞLU- Çorum
- 9.- Osman ÖZCAN- Antalya
- 10.- Nail KAMACI- Antalya
- 11.- Feridun Fikret BALOĞLU- Antalya
- 12.- Birgen KELEŞ- İstanbul
- 13.- Hüseyin EKMEKÇİOĞLU- Antalya
- 14.- Ufuk ÖZKAN- Manisa
- 15.- Uğur AKSÖZ- Adana
- 16.- Mustafa GAZALCI- Denizli
- 17.- Hasan GÜYÜLDAR- Tunceli
- 18.- Yılmaz KAYA- İzmir
- 19.- Ali ARSLAN- Muğla
- 20.- Ramazan Kerim ÖZKAN- Burdur
- 21.- Kemal SAĞ- Adana
- 22.- Muharrem KILIÇ- Malatya
- 23.- Mehmet KÜÇÜKAŞIK- Bursa
- 24.- Gökhan DURGUN- Hatay
- 25.- Nurettin SÖZEN- Sivas
- 26.- Nadir SARAÇ- Zonguldak
- 27.- Yakup KEPENEK- Ankara
- 28.- İsmail ÖZAY- Çanakkale
- 29.- Mehmet IŞIK- Giresun
- 30.- N. Gaye ERBATUR- Adana
- 31.- Erdal KARADEMİR- İzmir
- 32.- Hakkı ÜLKÜ- İzmir
- 33.- Muharrem TOPRAK- İzmir
- 34.- Vezir AKDEMİR- İzmir
- 35.- Ahmet ERSİN- İzmir
- 36.- Fahrettin ÜSTÜN- Muğla
- 37.- Ali Cumhuri YAKA- Muğla
- 38.- Vahit ÇEKMEZ- Mersin
- 39.- Abdurrezzak ERTEN- İzmir
- 40.- Canan ARITMAN- İzmir
- 41.- Enis TÜTÜNCÜ- Tekirdağ
- 42.- Mehmet KARTAL- Van
- 43.- Sıdika SARİBEKİR- İstanbul
- 44.- Hasan ÖREN- Manisa
- 45.- Mehmet S. KESİMOĞLU- Kırklareli
- 46.- Gürol ERGİN- Muğla
- 47.- Kazım TÜRKMEN- Ordu
- 48.- Türkan MİÇOOĞULLARI- İzmir
- 49.- Mehmet Mesut ÖZAKCAN- Aydın

GEREKÇE

Toplumların son yıllarda en çok önem verdiği konulardan bir tanesi de suç işleme yaşının giderek düşmesidir. Geçtiğimiz günlerde basında yer alan haberlerde, ülkemizde bu yaşın ilköğretim çağı çocuklarının da altına indiği yer almıştır. Oyun oynaması gereken çocukların suç işlemesi ve bunun sonucunda, geleceğinin kararması toplumsal bir ayıptır.

Bu konu sadece ülkemizin sorunu değil, tüm ülkelerin sorunudur. Bu yönüyle düşünüldüğünde sorunun dünya üzerindeki sonuçları ve diğer ülkelerin çözüm için yapmış oldukları çalışmalar da ülkemiz açısından yol gösterici olabilmektedir.

Yaşanan suçlarla birlikte; çocuklarda, ailelerinde, suçu işledikleri hasım taraflarda, suçun işlendiği yörede ve toplumda kötü etkileri kendini göstermekte ve çok önemli sosyal sorunlar ortaya çıkmaktadır.

Çocuklar doğduklarında suçlu değildir. Ancak, çeşitli sebeplerle kendilerini suçun içinde bulmaktadırlar. Bu durum, okul sıralarında oturması gereken çocukları sanık sandalyesinde oturtmaktadır. Bazen tesadüfler sonucu çocuklar suç ortamının içine düşebilmektedir. Bunu engellemek ve çocukların kaderini olumlu yönde değiştirmek gerekmektedir.

Çocuk suçluluğunda genellikle suçun gerektirdiği cezalandırma yapılamamaktadır. Bazen çocuklar sırf bu yüzden suça itilmektedir. Ceza almayacakları yada az ceza ile kurtulma ümidiyle, bireyler suç işlemlerini ya çocuklara yaptırmakta yada suçu çocukların üstlenmesi için baskı yapmaktadır.

Sosyal yapımızda çocukların korunması ve desteklenmesi gerekmektedir. Ailenin sürekliliğinin sağlanması ve toplumsal yapının desteklenmesi için çocuk olmazsa olmaz olarak görülmektedir. Ancak bazı durumlarda da çocuklar adeta siper olarak kullanılmaktadır. Bu arada çocukların aldıkları zararlar da toplumun zedelenmesine neden olmaktadır.

2005 yılının ilk 6 ayında toplam 204 bin 38 şüphelinin %15'ini (29 bin 968) çocuk şüpheliler oluşturmaktadır. Önceki yıllara bakıldığında ise; 2001 yılında 43 bin 808 olan çocuk şüpheli sayısı 2004 yılında yüzde 18 oranında artarak 51 bin 900'e ulaşmıştır. Her 100 şüpheli çocuktan yüzde 87'sinin erkek, yüzde 13'ünün ise kız olduğu tespit edilmiştir.

Çocukların suç işlemesinin ve suça yöneltmelerinin önlenmesi yönünde çalışmalar yapılmalıdır. Ama bunun yanında çocukların yargılanma süreçlerinin de çocuk mahkemelerinde yapılması gerekmektedir. Türkiye'de çocuk mahkemesi sayısı toplam 16'dır. Bu sayı yetersiz kalmaktadır.

Başta aileler olmak üzere devletin ilgili tüm birimlerinin, eğitim kurumlarının ve sivil toplum örgütlerinin çocuklara sahip çıkması gerekmektedir. Bu konu bir devlet politikası olarak ve koordineli bir şekilde yürütülmelidir.

Çocuklar zaman zaman bulundukları yaşam koşulları veya çevre dolayısıyla suça itilirken, tamamen normal standartlarda ve sorunsuz denilebilecek ailelerin çocuklarında da suç işleme görülebilmektedir. Durum böyle olunca çocukların suça yönelmesi veya itilmesinin devlet olarak ele alınması gereği ortaya çıkmaktadır.

- Toplumumuzda suça yönelme ve suç işleme yaşının alt sınırının nereye kadar indiği,
- 18 yaş altı işlenen suçların neler olduğu,
- Çocuklarda ve gençlerde suça yönelme ve suç işlemenin sebepleri,
- Suça eğilimin sebeplerinin giderilmesine yönelik olarak bu güne kadar yapılmış olan çalışmalar ve eksikliklerin neler olduğu,
- 18 yaş altı işlenen suçlarda çocukların ve gençlerin yaşadıkları aile veya diğer ortamların etkileri,
- Toplumumuzda çocukların suça itilmesine sebep olan etkenler,
- 18 yaş altı işlenen suçlarda illere göre dağılım ve iç göçlerin etkileri,
- Çocuklarda ve gençlerde suça eğilimin azaltılması ve onların suçlardan korunması ile ilgili olarak devlet eli ile yapılan çalışmalar,
- Bu çalışmaların hukuksal boyutları,
- Bu konuyla ilgili olarak belediyeler, özel kuruluşlar, vakıflar ve sivil toplum kuruluşlarının bireysel yaptığı çalışmalar,
- Koordinasyon çalışmaları yapılmamasının sebeplerinin neler olduğu,
- Suçtan uzak bir nesil için yapılması gerekenlerin neler olduğu araştırılmalıdır.

